

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 873/2016-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného spoločnosťou CHMELO & PARTNERS advokátska kancelária, spol. s r. o., Royova 1653/9, Piešťany, v mene ktorej koná advokát Mgr. Matúš Chmelo, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadostučinenie v sume 4 500 € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré mu je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 543,13 € (slovom päťstoštyridsaťtri eur a trinásť centov), ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet spoločnosti CHMELO & PARTNERS advokátska kancelária, spol. s r. o., Royova 1653/9, Piešťany, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 873/2016-12 zo 16. novembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplynulo:

«(...) Sťažovateľ je žalovaný vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany o zaplatenie 11.836,95 € s príslušenstvom pod č.k.: 6C/220/2008 žalobcami nebohý [REDACTED] (...), naposledy bytom(...) Izrael, nebohá [REDACTED] (...) naposledy bytom(...) Izrael a [REDACTED], rod. [REDACTED] (...) bytom(...) Izrael, za ktorých koná [REDACTED], advokát bez procesného splnomocnenia, čo dosvedčuje uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.06.2014 pod č.k.: 6C/220/2008-116, ktorým súd zastavil konanie podľa § 104 ods. 2 O.s.p., keďže právny zástupca žalobcov napriek výzve súdu nepredložil

plnomocenstvá, na ktoré bol vyzvaný v uznesení č.k.: 6C/220/2008-64 zo dňa 07.09.2010, teda nebol odstránený nedostatok podmienky konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal advokát bez procesného splnomocnenia odvolanie a Krajský súd v Trnave dňa 01.07.2015 pod č.k. 24Co/510/2014-141 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa č.k.: 6C/220/2008-116 zo dňa 26.06.2014.

(...) sťažovateľ podal dňa 02.10.2015 z dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 237 písm. c) O.s.p. a z dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Do dňa podania tohto návrhu spis nebol postúpený na Najvyšší súd Slovenskej republiky a nachádza sa stále na Okresnom súde Piešťany.

Sťažovateľ považuje za potrebné poukázať, že návrh na začatie konania bol podaný na Okresný súd Trnava dňa 19.01.2007 a bol vedený pod č.k.: 18Ro/9/2007. Po podaní návrhu Okresný súd v Trnave vydal dňa 26.04.2007 platobný rozkaz č.k. 18Rob/9/2007-49, ktorým uložil sťažovateľovi zaplatiť istinu s príslušenstvom. Sťažovateľ podal odpor, v ktorom poukázal na závažnú skutočnosť, ktorá bola zákonnou podmienkou na začatie konanie v tejto veci a to na neexistenciu resp. nedoloženie procesného splnomocnenia na zastupovanie žalobcov 1. až 3. rade udelené žalobcami pre advokáta [REDAKOVANÉ] v tomto konaní. Okresný súd Trnava sa vecou vôbec nezaoberal.

Po zriadení Okresného súdu Piešťany podľa zák. č. 511/2007 Z.z. účinného odo dňa 01.01.2008 bola sporová vec z Okresného súdu Trnava postúpená na Okresný súd Piešťany a pridelená pod č.k.: 6C/220/2008. Zo spisu č.k.: 6C/220/2008 Okresného súdu Piešťany je zistiteľné, že po podaní žaloby dňa 19.01.2007 bola vec pridelená sudkyne pani Zdenke Zamecovej, potom po podaní odporu sťažovateľom proti platobnému rozkazu bola vec pridelená sudkyňi pani JUDr. Andrei Tomašovičovej dňa 19.07.2007 pod č.k. 14C/92/2007, po postúpení spisu na Okresný súd Piešťany bola vec pridelená sudcovi pánovi Mgr. Vladimírovi Zimanymu dňa 01.04.2008 pod č.k.: 6C/220/2008, aby dňa 23.06.2008 vec prebral sudca pán JUDr. Ondrej Kekeňák a náhodný výber dňa 01.07.2010 vec prideliť sudkyňi pani JUDr. Renáte Mihalikovej. (...)

Ako je zo spisu 6C/220/2008 zrejmé menovaní sudcovia nekonali. Vo veci súd prvého stupňa de facto začal konať až po uplynutí 44 mesiacov od podania návrhu na začatie konania dňa 07.09.2010, keď vydal uznesenie pod č.k.: 6C/220/2008-64, ktorým vyzval

právneho zástupcu žalobcov o doloženie listín do spisu a dňa 01.08.2013 súd vyhotovil výzvu adresovanú právnenému zástupcovi žalobcov.

Sťažovateľ bol niekoľkokrát nahliadnuť do spisu a keďže zistil, že konajúci súd je nečinný podal dňa 23.05.2014 sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z. a žiadal pani predsedníčku súdu JUDr. Andreu Kondlovú, aby vykonala previerku súdneho spisu č.k.: 6C/220/2008. Predsedníčka okresného súdu v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 23.06.2014 pod Spr. 395/14 oznámila sťažovateľovi, že vo veci (po získaní stanoviska od zákonnej sudkyňi) bude rozhodnuté a za vzniknuté obdobie nečinnosti súdu sa sťažovateľovi ospravedlnila (doručené sťažovateľovi dňa 02.07.2014). Okresný súd Piešťany po podaní sťažnosti na prieťahy vydal dňa 26.06.2014 uznesenie, ktorým konanie zastavil podľa § 104 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Dňa 18.07.2014 podal [REDAKOVANÉ], advokát bez procesného splnomocnenia odvolanie za zomrelého žalobcu v 1. rade [REDAKOVANÉ], za zomrelú žalobkyňu v 2. rade [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], za žalobkyňu v 3. rade [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] a tiež za [REDAKOVANÉ] ([REDAKOVANÉ]), ktorú označil, ako žalobkyňu v 4. rade v pozícii právnej nástupkyne žalobcov v 1. a 2. rade. [REDAKOVANÉ] doložil do spisu splnomocnenie od [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] podpísané dňa 01.09.2014 a od [REDAKOVANÉ] ([REDAKOVANÉ]) podpísané dňa 25.08.2014 na výzvu Krajského súdu v Trnave. Sťažovateľ je toho názoru, že odvolanie podané dňa 18.07.2014 bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený a preto podľa § 218 ods. 1, písm. b) O.s.p. odvolací súd mal odmietnuť odvolanie podané [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. (...)

Sťažovateľ konštatuje, že vo veci č.k.: 6C/220/2008 z dôvodu nekonania Okresného súdu Piešťany, s častí aj Okresného súdu Trnava a naposledy Krajského súdu v Trnave pretrváva stav právnej neistoty sťažovateľa, ako osoby žalovanej, spoliehajúcej na súdnu ochranu a zákonné rozhodnutie súdu, ktorý jedine môže sporovú vec vyriešiť. Vzhľadom na doteraz riešenú procesnú povahu veci, keďže neboli do spisu spolu s podaným návrhom na začatie konania o zaplatenie 356.600 Sk (teraz o 11.836, 95 €) s príslušenstvom doložené procesné splnomocnenia pre advokáta zastupujúceho žalobcov, ktoré splnomocnenie mali byť individualizované, identifikované účastníkmi konania, resp. číslom konania, riadne podpísané a splnomocnencom prijaté, neboli doložené kvalifikované listiny o úmrtí

žalobcov, o dedičskom rozhodnutí, pričom na [REDACTED] v k.ú. [REDACTED] sú vedení ako spoluvlastníci aj ku dňu podania tejto sťažnosti pôvodní žalobcovia (žaloba sa týka vrátenia peňažných prostriedkov získaných sťažovateľom pri správe tohto domu a následne investovaných do tohto domu t.j. majetku pôvodných žalobcov) má sťažovateľ dôvodné obavy, že táto sporová vec, ktorá bez žiadnych pochyb by mala byť riešená s použitím cudzieho práva, po stránke procesnej mohla a mala byť pri konaní súdu bez zbytočných prieťahov rozhodnutá pred niekoľkými rokmi. Vo veci však súd nekonal a tak zapríčinil a zodpovedá za komplikácie v tomto spore zatiaľ však len v rovine procesnej, pričom do dňa podania tejto sťažnosti nebolo nariadené pojednávanie vo veci samej.

Sťažovateľ uplatnený nárok žalobcov popiera a neuznáva. Je teda zrejmé, že v tomto sporovom konaní je v právomoci súdu rozhodnúť o nároku žalobcov, čo s poukazom na judikatúru ESLP mal súd rozhodnúť do troch rokov od podania žalobného návrhu. Sťažovateľ akceptuje skutočnosť, že táto sporová vec je skutkovo, právne a procesne zložitá na prejednanie, ale rozhodovať roky len o oprávnení právneho zástupcu procesne zastupovať žalobcov od roku 2007 je viac ako neprimerané a to aj preto, že [REDACTED] podal návrh na začatie konania ešte na Okresný súd Trnava dňa 31.01.2007 voči bývalým nájomcom tohto domu súp. č. 1721 o zaplatenie 525.000 Sk s príslušenstvom (t. č. Okresný súd Piešťany č.k.: 6C/18/2008) a to s doložením rovnakých splnomocnení na správu majetku pôvodných žalobcov vo forme úradne overených fotokópií. Rozhodnutie súdu je však pre sťažovateľa veľmi dôležité a to najmä s poukazom na nároky žalobcov vyjadrené vo výške uplatnenej v žalobnom petite spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne odo dňa 23.12.2006. Sťažovateľ tento spor prežíva veľmi emotívne a stresujúco, pretože pre prípad, že by žalobcovia boli úspešní, tak podľa žalobného petitu by ku dňu podania tejto sťažnosti sťažovateľ zaplatil žalobcom len na úrokoch sumu rovnajúcu sa žalovanej istine plus trovy konania a právneho zastúpenia, pričom dom súp. č. 1721 vo vlastníctve pôvodných žalobcov na ul. [REDACTED] 3 v [REDACTED] (zapísaný na [REDACTED] v k.ú. [REDACTED]) spravoval od roku 1999 do roku 2005, ako správca pôvodných vlastníkov a tento ich majetok zveľadil za vlastné prostriedky vo výške viac ako jeden milióna Sk. Je pozoruhodné, že pán [REDACTED], ktorý doložil k podanej žalobe splnomocnenie správcu majetku pôvodných žalobcov odo dňa 31.01.2006, keď

prevzal správu majetku od sťažovateľa sa o tento majetok nestará ako riadny hospodár a majetok pôvodných žalobcov je nevyužitý, chátra, postupne stráca na hodnote.

Sťažovateľ má dnes 65 rokov a je žalovaný ako advokát. Keďže súd roky nekoná, sťažovateľ sa dostáva viac a viac pod psychický tlak a hrozba možnej a stále zvyšujúcej sa sumy je preňho dennodenným stresujúcim sprievodcom. Teda pre sťažovateľa je ukončenie súdneho konania významná, ako je vyššie uvedené, aj vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ ako správca majetku pôvodných žalobcov investoval zo svojho vysoké peňažné prostriedky na záchranu majetku pôvodných jeho klientov (všetko podložené listinami), o ktoré peňažné prostriedky už prišiel a má vážnu obavu pre prípad úspechu v tomto spore na strane žalobcov, že bude musieť zaplatiť sumu, ktorú by de facto dostať mal on, čo je bez žiadnych pochybností neprijateľné a nespravodlivé.

Podľa čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každá fyzická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Sťažovateľ nekonaním súdu nemá možnosť pokojne užívať svoj majetok, pretože je stále v neistote, ako konajúci súd rozhodne, pričom tento súd nekoná v merite veci a preto zastáva názor, že je jeho právo na pokojné užívanie jeho majetku porušené. Sťažovateľ svojím správaním nespôsobil nekonanie súdu v tejto veci. Sťažovateľ je toho názoru, že priesťahy v konaní č.k.: 6C/220/2008 sú neodôvodnené, zbytočné a majú príčinu na strane konajúcich súdov.

(...) Okresný súd Piešťany svojou nečinnosťou nepochybniteľne porušuje právo sťažovateľa priznané v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O ochrane tohto práva sťažovateľa bude rozhodovať aj Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe mimoriadneho opravného prostriedku, dovolania, ale až vtedy, keď z Okresného súdu Piešťany bude postúpený spis č.k.: 6C/220/2008, čo sa do dňa podania tejto sťažnosti nestalo. Sťažovateľ je toho názoru, že v prípade sťažnosti sťažovateľa nejde o žiadnu svojvôľu a snahu domáhať sa toho, čo mu nepatrí. Právo na spravodlivosť, zákonnosť a ústavnosť je v právnom štáte všeobecne daná a jeho sťažnosť - požiadavka nároku na ochranu ústavného práva je preto dôvodná.

(...) Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie a to vo výške 10.000 €, ktorý návrh odôvodňuje nasledovnými skutočnosťami: Z dôvodu trvania tejto sporovej veci, s poukazom na dôvody a možné následky, ako sú opísané v(...) tejto sťažnosti. V neposlednom rade treba poukázať na

skutočnosť, že čas nestojí a sťažovateľ už dosiahol dôchodkový vek a predstava, že súd doteraz nevykonal žiadne dokazovanie a aj keď existujú relevantné dôkazy, ktoré by potvrdzovali sťažovateľove tvrdenia, nie je možné ich predložiť súdu, pretože ešte nie je vyriešené procesné zastúpenie pôvodných žalobcov (...). Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu, najmä na dlhodobú a bezdôvodnú nečinnosť Okresného súdu Piešťany, považuje sťažovateľ navrhované finančné zadostučinenie vo výške 10.000 € za primerané.»

2.1 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa sťažovateľ domáha toho, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod č.k.: 6C/220/2008 porušené bolo.

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.k.: 6C/220/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000 €, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr. 795/16 z 18. júla 2017 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu zo 7. septembra 2017.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení opísala chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Predmetom sporu je zaplatenie sumy 11.836,95 eur s príslušenstvom, ktorú mal použiť žalovaný na splatenie údajnej pôžičky žalobcov z nájomného, ktoré prevzal žalovaný od 20.1.2004 do 2.1.2006 od [REDACTED].

K prekážkam postupu konania v zmysle § 63 C. s. p. uvádzam, že v priebehu konania žalobkyňa v 2. rade zomrela 22.2.2012 a žalobca v 1. rade zomrel dňa 17.6.2013.

Obdobia nekonania súdu vo veci súviseli zo zmenami zákonných sudcov, kde spis bol v zmysle rozvrhu práce súdu viac krát prerozdelený ako aj s množstvom vecí v senáte sudcov (priemerne viac ako 700 vecí v pojednávacej agende).

Netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle ust. § 30 odsek 2 zákona o ústavnom súde, keďže od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol tieto podstatné skutočnosti:

«Vo veci sťažnosti [REDACTED] (...) vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn.: 6C/220/2008 s poukazom na výzvu Ústavného súd SR zo dňa 30.08.2017 oznamujeme, že súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania v tejto veci podľa § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov. (...)

1. Som toho názoru, na rozdiel od pani predsedníčky JUDr. Andrei Kondlovej, že nekonanie na Okresnom súde Piešťany (a tiež Okresnom súde Trnava) pod sp. zn. 6C/220/2008 nesúviselo so zmenami zákonných sudcov, ako aj s množstvom vecí v pojednávacích agendách sudcov; takéto okolnosti ostatne nesmú byť na ujmu účastníkom konania (stranám sporu) a ani nesmú spôsobovať neodôvodnené prieťahy.

2. Okresný súd Piešťany - po tom, ako ešte na Okresnom súde Trnava prebehlo štandardné vydanie a doručenie platobného rozkazu a zrušenie platobného rozkazu podaním odporu (apríl, máj 2007) - začal vo veci konať, resp. prvý procesný úkon vykonal až dňa 07.09.2010 (uznesenie s výzvou na doplnenie podania o riadne a aktuálne plnomocenstvo), teda po viac ako troch rokoch a troch mesiacoch od kedy sa sťažovateľ dozvedel, že je proti nemu ako žalovanému vedené predmetné konanie. Následne bolo znova potrebné aby na vykonanie ďalšieho, v poradí druhého, procesného úkonu Okresného súdu

Piešťany uplynuli bezmála tri roky (dva roky a jedenásť mesiacov), kedy Okresný súd Piešťany dňa 07.09.2010 vyzval PZ žalobcu na predloženie riadnych procesných plnomocenstiev pre advokáta.

3. Konštatujem však, že „prvý“ procesný úkon Okresného súdu Piešťany, ktorý by bolo možné považovať za smerujúci k skončeniu veci vykonal Okresný súd Piešťany až po tom, ako sťažovateľ na Okresný súd Piešťany dňa 18.11.2013 doručil svoje stanovisko k nečinnosti súdu spojené s návrhom na vykonanie dôkazov a dňa 23.05.2014 podal sťažnosť na prieťahy v konaní. V danej súvislosti len na okraj konštatujem, že pani predsedníčka Okresného súdu Piešťany JUDr. Andrea Kondlová vo vyjadrení zo dňa 17.08.2017 sťažnosť na prieťahy v konaní podanú sťažovateľom na Okresný súd Piešťany dňa 23.05.2014 opomína uviesť. Boli to teda predovšetkým žiadosti a sťažnosť sťažovateľa na základe ktorých začal Okresný súd Piešťany vo veci konať a dňa 26.06.2014 vydal uznesenie o zastavení konania. Inak povedané - Okresný súd Piešťany v období od nápadu veci (resp. jej pridelenia z OS Trnava) do zastavenia konania pre procesné dôvody - čo je cca. obdobie siedmich (7) rokov vykonal až 2 procesné úkony.

4. Zdá sa vo sfére výkonu súdnej moci v Slovenskej republike štandardné, hoci z pohľadu členstva Slovenskej republiky v európskych štruktúrach ochrany práva a najmä ľudských práv neprijateľné, že odvolacie sudy o podaných odvolaniach rozhodujú dlhšiu dobu - tak tomu bolo aj vo veci podaného odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany o zastavení konania zo dňa 26.06.2014, kedy Krajský súd v Trnave o podanom odvolaní rozhodol až po uplynutí bezmála jedného roku.

5. Mám však za to, že väčší podiel na objektívne existujúcich prieťahoch má opätovne Okresný súd Piešťany keď sťažovateľom podané dovolanie zo dňa 02.10.2010 predložil na rozhodovanie Najvyššiemu súdu SR dňa 23.06.2016, teda až po deviatich mesiacoch od nápadu a Najvyšší súd SR rozhodol dňa 29.06.2017.

6. Na základe uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2014 zo dňa 01.07.2015 bude súd prvej inštancie povinný opätovne vyhodnotiť plnú moc udelenú advokátovi žalobcov zo dňa 25.11.2005. Teda aj po rozhodnutí odvolacieho súdu, resp. presnejšie povedané aj po uplynutí (ku dňu tohto stanoviska) 10 rokov a 7 mesiacov od nápadu veci je toto sporové konanie v štádiu riešenia procesných otázok a v situácii kedy súd prvej inštancie ešte vôbec nepristúpil k dokazovaniu o opodstatnenosti nároku žalobcov

na zaplatenie suma 11.836,95 € s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne odo dňa 23.12.2006 (výška úroku k dnešnému dňu 06.09.2017 je cca 12.046,12 €). Z uvedeného možno vyvodíť záver, že súd prvej inštancie pristúpi ku konaniu vo veci samej, s poukazom na históriu konania v tejto sporovej veci (už dvaja zo žalobcov zomreli), možno aj za niekoľko rokov, čo dokazuje aj viac ako osemmesačná doba na vypracovanie reakcie Okresného súdu Piešťany na výzvu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 02.12.2016.

7. Podľa čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každá fyzická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nekonáním súdu nemá sťažovateľ možnosť pokojne užívať svoj majetok, pretože je stále v neistote, ako súdy rozhodnú, pričom súdy nekonajú o merite veci a preto zastávam názor, že právo sťažovateľa na pokojné užívanie jeho majetku porušené bolo a toto porušovanie trvá. Je potrebné poukázať, že sťažovateľ svojim správaním nespôsobil nekonanie súdu v tejto veci, naopak podal sťažnosť na prietahy a na výzvy súdov reagoval bez zbytočných prietahov.

8. Poukazujem na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, aj Európskeho súdu pre ľudské práva a dovoľím si tvrdiť, že došlo k porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci v primeranej lehote priznaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom konajúcich súdov.

9. (...) Sťažovateľ má právo na spravodlivý proces v primeranej dobe, preto navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadrenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 17.08.2017 nebral do úvahy, pretože prekážky postupu konania v zmysle § 63 CSP zapríčinené úmrtím dvoch žalobcov sú irelevantné a to aj preto, že advokát žalobcov bez plnej moci tieto úmrtia oznámil súdu po uplynutí viac ako roku po ich smrti.

10. Sťažovateľ vzhľadom na uplynutie času od podania ústavnej sťažnosti zo dňa 04.12.2015, s poukazom na ostatné nekonanie Okresného súdu Piešťany, keď dovolanie zo dňa 02.10.2015 predložil Najvyššiemu súdu SR až dňa 23.06.2016 a na výzvu Ústavného súdu SR zo dňa 02.12.2016 odpovedal až dňa 17.08.2017, ako aj na neustále rastúce úroky z omeškania pre neukončený spor v dĺžke trvania viac ako desať rokov, ako aj s poukazom na dôvody uvedené v samotnej ústavnej sťažnosti zo dňa 04.12.2015, navrhuje priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 12.500 €.

Na základe uvedeného, ako aj predchádzajúcich mojich písomných podaní navrhujem, aby senát Ústavného súdu Slovenskej republiky vydal tento nález:

Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/220/2008 porušené bolo.

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/220/2008 konal bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 12.500 €, ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 543,13 € do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledujúci priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 (pôvodne na Okresnom súde Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 92/2007).

Dňa 19. januára 2007 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh: 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „navrhovateľ 1“); 2. [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „navrhovateľka 2“), a 3. [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej aj „navrhovatelia“), proti advokátovi

██████████, teda sťažovateľovi „na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 356.600,- Sk s príslušenstvom“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Ro 9/2007 a bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi Zdenke Zamecovej.

Dňa 5. marca 2007 Okresný súd Trnava vyzval navrhovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 26. apríla 2007 bol vo veci vydaný platobný rozkaz č. k. 18 Ro 9/2007-49.

Dňa 24. mája 2007 sťažovateľ podal odpor proti uvedenému platobnému rozkazu.

Dňa 19. júla 2007 bola vec prevedená „do oddelenia Občianskoprávne veci“, bola zapísaná pod sp. zn. 14 C 92/2007 a pridelená na rozhodnutie sudkyňi Mgr. Andrei Tomašovičovej.

Dňa 1. januára 2008 Okresný súd Trnava odovzdal vec na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 6 C 220/08 a bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. Vladimírovi Zimányimu.

Dňa 26. júna 2008 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Ondrejovi Kekeňákovi.

Dňa 1. júla 2010 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Renáte Mihálikovej.

Dňa 7. septembra 2010 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov, aby doplnil „riadne a aktuálne plnomocenstvo (...), s tým, že ak bol niektorý z navrhovateľov splnomocnený iným navrhovateľom na udelenie plnomocenstva právnenému zástupcovi, je potrebné predložiť aj to pôvodné plnomocenstvo udelené medzi navrhovateľmi navzájom“.

Dňa 13. októbra 2010 právny zástupca navrhovateľov predložil súdu „požadované dokumenty“.

Dňa 1. augusta 2013 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov, aby sa vyjadrili k podanému odporu a aby predložili doklad o tom, že „navrhovatelia v 2. a 3. rade sú nažive“.

Dňa 3. septembra 2013 sa právny zástupca navrhovateľov písomne vyjadril k podanému odporu.

Dňa 11. septembra 2013 právny zástupca navrhovateľov oznámil okresnému súdu, že navrhovateľka 2 zomrela, avšak zatiaľ nemá k dispozícii doklady o jej úmrtí.

Dňa 21. januára 2014 právny zástupca navrhovateľov oznámil okresnému súdu, že zatiaľ nemá k dispozícii „*doklady ohľadom úmrtia pani [REDAKOVANÉ] a pána [REDAKOVANÉ]*“.

Dňa 31. januára 2014 právny zástupca navrhovateľov oznámil okresnému súdu, že „*dedičmi po zosnulých [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] sú pani [REDAKOVANÉ]*“, a predložil súdu rozhodnutia o pozostalostiach a iné listiny, podľa ktorých navrhovateľka 2 zomrela 22. februára 2012 a navrhovateľ 1 zomrel 17. júla 2013.

Dňa 26. júna 2014 okresný súd uznesením č. k. 6 C 220/08-116 konanie zastavil najmä z dôvodu, že „*právny zástupca navrhovateľov napriek výzve súdu nepredložil plnomocenstvá*“.

Dňa 18. júla 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie navrhovateľov (ich právnych nástupcov) proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania.

Dňa 23. júla 2014 okresný súd zaslal uvedené odvolanie navrhovateľov na vyjadrenie sťažovateľovi.

Dňa 28. júla 2014 sa sťažovateľ písomne vyjadril k odvolaniu navrhovateľov.

Dňa 6. augusta 2014 bol spis predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „*krajský súd*“), aby rozhodol o odvolaní navrhovateľov.

Dňa 1. júla 2015 krajský súd uznesením č. k. 24 Co 510/2014-141 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 12. augusta 2015 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 2. októbra 2015 sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 24 Co 510/2014-141.

Dňa 6. novembra 2015 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov, aby oznámil, či dedička po navrhovateľovi 1 súhlasí so vstupom do konania.

Dňa 1. decembra 2015 právny zástupca navrhovateľov oznámil súdu, že dedička po navrhovateľovi 1 súhlasí so vstupom do konania.

Dňa 27. januára 2016 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi [REDAKOVANÉ].

Dňa 11. apríla 2016 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľov, aby sa vyjadril k dovolaniu sťažovateľa.

Dňa 6. mája 2016 právny zástupca navrhovateľov sa písomne vyjadril k dovolaniu sťažovateľa.

Dňa 23. júna 2016 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o dovolaní sťažovateľa.

Dňa 29. júna 2017 najvyšší súd uznesením č. k. 2 Cdo 129/2016-169 dovolanie sťažovateľa odmietol.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 356 600 Sk s prísl. (11 836,95 € s prísl.) vedenom pod sp. zn. 6 C 220/08 (pôvodne na Okresnom súde Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 92/2007) k porušovaniu základného práva sťažovateľa (ako odporcu) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní po procesnej stránke vykazuje určitú mieru zložitosti (čo „akceptuje“ aj sťažovateľ), pretože išlo o starších navrhovateľov žijúcich v zahraničí, s ktorými bola komunikácia (prostredníctvom právneho zástupcu) časovo náročná. Dvaja navrhovatelia počas konania zomreli, bolo teda potrebné úradne osvedčiť ich dedičov a pretlmočiť dokumenty, aby bolo možné v napadnutom konaní pokračovať. Napriek tomu, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať iba na vrub zložitosti veci, na túto okolnosť nemohol neprihliadať pri určení primeraného zadosťučinenia. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom. Pokiaľ sťažovateľ proti zrušujúcemu rozhodnutiu krajského súdu podal dovolanie, ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi (napr. v aktuálnom čase podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným priet'ahom v konaní (i keď bolo jeho dovolanie bezúspešné), avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že vzhľadom na § 18b ods. 1 zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, otázku toho, či bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v okolnostiach danej veci, posudzoval postup odovzdávajúceho Okresného súdu Trnava a nadobúdajúceho Okresného súdu Piešťany ako celok so všetkými ústavnoprávnymi dôsledkami pre Okresný súd Piešťany vrátane plnej zodpovednosti za zbytočné priet'ahy v konaní.

Ústavný súd ďalej poukazuje na to, že celkové trvanie napadnutého konania bez meritórneho rozhodnutia 12,5 rokov je už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že vec sa jeden rok nachádzala na krajskom súde (veľmi krátku dobu aj na najvyššom súde). Tieto obdobia nemožno pripísať na ťarchu krajského súdu, resp. najvyššieho súdu, pričom postup týchto súdov sťažovateľom napadnutý nebol.

Ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd (predtým aj Okresný súd Trnava) bol v napadnutom konaní bez akýchkoľvek zákonných alebo iných relevantných dôvodov

nečinný v období od 19. júla 2007 do 7. septembra 2010 (tri roky a šesť mesiacov) a od 13. októbra 2010 do 1. augusta 2013 (dva roky a desať mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas minimálne 5,5 rokov (s prihliadnutím aj na obdobie odovzdávania spisov z Okresného súdu Trnava na nadobúdajúci Okresný súd Piešťany) okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako odporca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, resp. k neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci a v zásade ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na obranu predsedníčky okresného súdu, že „*obdobia nekonania súdu vo veci súviseli zo zmenami zákonných sudcov (...), ako aj s množstvom vecí v senáte sudcov (priemerne viac ako 700 vecí v pojednávacej agende)*“, nebolo možné ani v danej veci prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie vo výške 12 500 € najmä preto, že *„súd roky nekoná, sťažovateľ sa dostáva viac a viac pod psychický tlak a hrozba možnej a stále zvyšujúcej sa sumy je preňho dennodenným stresujúcim sprievodcom“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané vo výške 4 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol na celkové trvanie napadnutého konania, ako i na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03), ako aj na určitú procesnú zložitosť veci a na skutočnosť, že sťažovateľ sa podľa svojho vyjadrenia *„po viac ako troch rokoch a troch mesiacoch (...) sa (...) dozvedel, že je proti nemu ako žalovanému vedené predmetné konanie“*, teda nemohol pociťovať právnu neistotu, resp. ujmu pre zbytočné prietahy v prvých troch rokoch napadnutého konania.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ si uplatnil trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti zo 4. decembra 2015 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu zo 7. septembra 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2017 prislúcha odmena v sume 147,33 € a režijný paušál 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovo sumu 452,61 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 90,52 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovo sumu 543,13 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017